

lovgivningsmæssigt synspunkt muligt, idet området er underlagt nationale regler. Et sådant importforbud kan dog ikke begrundes veterinærfagligt udfra et dyresundhedsmæssigt aspekt, men må tage afsæt i hensynet til dyreværn.«

3. Spørgsmålet om at indføre det omhandlede importforbud skal ses i lyset af Danmarks forpligtelser efter internationale handelsaftaler. Justitsministeriet har om dette spørgsmål indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

»Import af dyr og handel med de omfattende skind og pelse må som udgangspunkt formodes at ville være omfattet af WTO-regler, herunder navnlig GATT-aftalen og dennes forbud mod kvantitative restriktioner (GATT art. XI). Det skønnes imidlertid ikke udelukket, at der i givet fald kan formuleres et forbud mod markedsføring af de omhandlede produkter, som ikke vil blive underkendt i WTO's tvistbilæggelsessystem. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en underkendelse vil forudsætte, at en anden WTO-part indbringer spørgsmålet for tvistbilæggelsessystemet med krav om underkendelse af importforbudet.

Det skal dog samtidig bemærkes, at eventuel indførelse af specifik handelspolitiske foranstaltninger af den omhandlede karakter må anses for omfattet af den fælles handelspolitik og dermed af Fællesskabets enekompetence.«

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at GATT-aftalens artikel XI, paragraf 1, indeholder et forbud mod handelsrestriktioner, herunder importforbud. Bestemmelsen lyder i en uofficiel oversættelse således:

»XI. Forbud eller restriktioner overfor indførslen af en vare fra en anden kontraherende Parts territorium eller overfor udførslen eller salg til udførsel til en anden kontraherende Parts territorium, bortset fra told, skatter eller andre afgifter, må ikke indføres eller opretholdes af nogen kontraherende Part, hvad enten sådanne forbud eller restriktioner gennemføres ved hjælp af kvotaordninger, indførsels- eller udførselsbevillinger eller andre forholdsregler.«

Aftalen indeholder visse undtagelser fra det nævnte forbud. I denne sammenhæng skal nævnes aftalens artikel XX, der i en uofficiel oversættelse i uddrag lyder således:

»XX. Under forbehold af at nedennævnte foranstaltninger ikke anvendes på en sådan måde, at de bliver redskab for vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling mellem lande, hvor de samme forhold råder, eller bliver en maskeret be-

grænsning af den internationale handel, skal intet i denne Overenskomst fortolkes på en sådan måde; at de kontraherende Parter forhindres i at indføre eller håndhæve foranstaltninger, der:

- a) er nødvendige til beskyttelse af den offentlige moral;
 - b) er nødvendige for at beskytte menneskers, dyrs, eller planters liv eller sundhed;
- (...).«

4. Om det i spørgsmålet nævnte importforbud i Italien har den danske ambassade i Rom oplyst bl.a. følgende:

»Den italienske lovtidende nr. 7 af 9.1.2002 offentliggjorde sundhedsministerens bekendtgørelse (Ordinanza) af 21. december 2001 hvorved det blev forbudt af anvende hund (Canis Familiaris) og katte (Felis Catus) til fremstilling af skind, pelse, tøj og lædervarer fabrikeret helt eller delvist af huder og skind af de nævnte dyr. Det blev ligeledes forbudt at ligge inde med, markedsføre og importere nævnte varer. I tilfælde af konstaterede overtrædelser af bekendtgørelsens regler ville paragraf 650 i straffeloven blive anvendt.

Under en telefonsamtale (...) med det italienske sundhedsministeriums afdeling for dyrevelfærd er det oplyst, at Kommissionen har taget skridt mod Italien for offentliggørelse af importforbud uden forudgående EU godkendelse.«

Den omtalte »forudgående EU-godkendelse« henviser til notifikationspligten i informationsproceduredirektivet 98/34 som ændret ved direktiv 98/48. Efter dette direktiv er en medlemsstat forpligtet til at notificere udkast til importforbud af f.eks. en vare forud for ikrafttræden.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at der af Kommissionens meddelelse SG(2002) D/50397 om det italienske importforbud fremgår følgende:

»Kommissionen oplyser Dem hermed om, at den pågældende notifikationsrapport er afsluttet den 20-02-2002 af følgende grunde:

Teksten er allerede vedtaget af den udstedende medlemsstat og offentliggjort i lovtidende. Kommissionen opfordrer medlemsstaten til at oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe med henblik på at løse denne situation: En oplysning af den omtalte tekst eller notifikation om et nyt udkast, der skal erstatte den omtalte tekst. Kommissionen minder i denne forbindelse om Domstolens dom af 30. april 1996, i henhold til hvilken de tekniske forskrifter, der vedtages i strid med informationsproceduren i direk-